

در دناک‌تر اینکه دانش‌آموزان ما نیز، پس از گذراندن سال‌های دبیرستان و ورود به دانشگاه، به علت عدم آشنایی درست با پژوهش، علاقه‌ای به کارهای پژوهشی از خود نشان نمی‌دهند که حاصل آن وضعیت کنونی است؛ وضعیتی که شاهد پژوهش‌های سطحی، ناکارآمد و حتی کپی‌برداری شده در دانشگاه‌ها هستیم. در واقع، ما در مدارس خود به جای تربیت دانش‌آموز پژوهشگر، براساس روش‌های مناسب و درست، بیشتر مسائل نظری و محفوظات را به دانش‌آموزان یاد می‌دهیم، این در حالی است که دانش علوم تربیتی می‌گوید دانش‌آموزان در دوران مدرسه قدرت یادگیری بیشتری برای دیدن، شنیدن، درک مطلب و جست‌وجو و تفحص دارند، بنابراین چه خوب است وقت آن‌ها در آزمایشگاه‌ها و کتابخانه‌های مدارس و مجلات صرف پژوهش شود، نه اینکه متأسفانه فقط به حفظ کتاب‌ها و جزوات درسی محدود گردد. ما برای تحقق امر پژوهش نیاز به راه‌های پربینج‌وخم نداریم، بلکه فقط و فقط باید به ۸ کلمه کلیدی **چه؟ چرا؟ چگونه؟ کی؟ کجا؟ چند؟ کدام؟** احترام بگذاریم و اجازه دهیم فضای کلاس و بعد خانه ما در لحظه لحظه زندگی با این کلمات همراه شود.

کریم رضاحسینی

هر سال، در آخرین هفته آذرماه، در کشور ما شور و شوق خاصی، به‌ویژه در مراکز دانشگاهی و علمی، به‌دلیل هفته پژوهش برپا می‌شود؛ هرچند در آموزش‌وپرورش، علی‌رغم تلاش‌هایی که در جهت اشاعه فرهنگ پژوهش انجام می‌گیرد، متأسفانه هنوز نتوانسته‌ایم درباره چిستی، چرایی و چگونگی پژوهش به یک وحدت‌نظر برسیم. عده‌ای از ما (معلمان) پژوهش را ساختن یک وسیله می‌دانیم، عده‌ای روش‌های آموخته‌خودمان در درس روش تحقیق و شیوه نوشتن پایان‌نامه در تحصیلات دانشگاهی را پژوهش می‌دانیم؛ روشی که حتماً باید با طرح مسئله شروع شده و در پایان به یک گزارش پنج‌فصلی ختم شود. گروهی از ما یافتن مطلب خارج از کتاب را پژوهش می‌نامیم و شاید ما باعث بازار گرمی کافی‌نت‌های محله شده‌ایم که امروز شاهد خرید و فروش انواع موضوعات پژوهشی برای دانش‌آموزان دوره ابتدایی تا دانشگاهی در آن‌ها هستیم. آنچه از این آشفته‌بازار حاصل می‌شود این است که ما در آرزوی رسیدن به کوه قاف علم و تحقیق، همچنان اندر پیچ‌وخم کوجه‌های پژوهش سرگردانیم و بدتر اینکه بسیاری مان احساس می‌کنیم سرانجام از همین کوجه‌ها به قلّه پژوهش خواهیم رسید.

پیشنهاد اول سردبیر
صفحه ۶

پیشنهاد دوم سردبیر
صفحه ۴۰